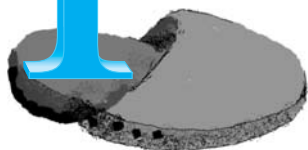

PRAKOVSKÉ noviny

Občasnik občanov Prakoviec

Ročník II číslo 1 marec 2008 ISSN 1337-5520

Fašiangy, Turice, Veľká noc ide ...

**„Surexit Dominus vere, aleluja“.
Pán skutočne vstal z mŕtvych,
aleluja.**

Počas Veľkej noci má celý svet narodeniny. Je to slávnosť, kedy sa oslavuje zrodenie nového sveta. „Toto je deň, ktorý učinil Pán“, tie ostatné dni sú dielom nás samých. Sú to dni zrady, dni úteku a odpustenia. Dnes je deň, ktorým sa začína éra nového sveta. My sme vymysleli temnoty, Ježiš nám ponúka svetlo, my sme hľadali smrť, Ježiš nám daruje život ...

(Čítajte na str. 8)

MAREC - mesiac knihy

Čítajte na str. 8

... Veď kniha a knižnica je studňou so sviežou vodou, ktorá inšpiruje, je útechou i sprievodcom každodenných radostí i starostí. Ve rím, že tá naša prakovská nikdy nevyschne.

Milí čitatelia!!

Prakovské noviny budú aj v tomto roku vychádzať ako občasník štyrikrát ročne. Pre všetkých, ktorí by mali záujem prispievať do novín, uvádzam termíny uzáverok pre rok 2008: č.2/2008 20. máj, č.3/2008 20. august, č.4/2008 15. november. Naša e-mailová adresa: prakonoviny@centrum.sk, tel. č. 053/4874109, 0908 577 459, 0904 462 651.

Práve preto, že vychádzame iba štyri razy ročne, v tomto čísle sa nám stretlo poďakovanie za vianočný stromček, bilancovanie roku 2007, fašiangy, Veľká noc i marec mesiac knihy. Jednoducho v našich novinách je zachytený celý úsek života Prakoviec za toto obdobie. Zvlášť ďakujeme p. ThLic. Stanislavovi Cifrovi za článok, ktorý zdôrazňuje duchovný pôvod veľkonočných sviatkov. K životu patrí aj kritika, preto aj títo občania dostali priestor prezentovať svoje názory. Informácie o diani v Prakovciach môžete nájsť aj na internetovej stránke www.prakovce.sk, aj keď sa na nej ešte pracuje. Je tam veľa fotografií, rôzne oblasti zo života v našej obci, elektronické Prakovské noviny aj diskusné fórum. Chcem však všetkých účastníkov internetového diskusného fóra upozorniť, že nie je v silách zamestnancov ani vedenia obce reagovať na každý diskusný príspevok. Ak niekto požaduje konkrétne odpovede na svoje otázky, nech príde na obecný úrad, resp. na obecné zastupiteľstvo a každému radi dajú odpoveď.

Prajem vám príjemné chvíle pri čítaní Prakovských novín a krásne prežitie veľkonočných sviatkov. Nech váš dom je plný pokoja, stôl hýri hojnosťou a srdcia blízkych sú naplnené láskou a porozumením (a veľa vody).

Monika Kleknerová, šéfredaktorka

UZNESENIE

prijaté na XI. zasadnutiach obecného zastupiteľstva
v Prakovciach konaných dňa
20.11.2007

Uznesenie č. 93/2007

Obecné zastupiteľstvo nesúhlasí s lokalitou Walzverk pre umiestnenie 6 ks unimobuniiek, ako dočasné ubytovanie pre obyvateľov č. s. 5

Uznesenie č. 94/2007

Obecné zastupiteľstvo nesúhlasí s lokalitou za Čurinkou pre umiestnenie 6 ks unimobuniiek, ako dočasné ubytovanie pre obyvateľov č. s. 5

Uznesenie č. 95/2007

Obecné zastupiteľstvo nesúhlasí s lokalitou Hutno (pri Garbiarni) pre umiestnenie 6 ks unimobuniiek, ako dočasné ubytovanie pre obyvateľov č. s. 5.

Uznesenie č. 96/2007

Obecné zastupiteľstvo súhlasí s lokalitou Vyšná kTolónia č. s. 5, parc. č. EKN 554 v k. ú. obce Prakovce, pre umiestnenie 6 ks unimobuniiek, ako dočasné ubytovanie pre obyvateľov č. s. 5.

Uznesenie č. 97/2007

Obecné zastupiteľstvo nesúhlasí s odpredajom časti pozemku parc. č. KN-C 1006/1 (zastavané plochy a nádvoria) v k. ú. Prakovce pre žiadateľa Antona Marcinka, bytom Prakovce č. s. 331.

Uznesenie č. 98/2007

Obecné zastupiteľstvo schvaľuje odpredaj časti pozemku parc. č. KN-C 931 (ostatné plochy) v k. ú. Prakovce pre žiadateľov Antona Štefančika a manželku Annu, trvale bytom Prakovce č. s. 194. Novovytvorený pozemok vznikne odčlenením od pôvodného pozemku podľa geometrického plánu zhotoveného na náklady žiadateľov. Cena bude stanovená znaleckým posudkom vyhotovenom znalcom z oblasti oceňovania nehnuteľností spracovaného na náklady žiadateľov. Platnosť uznesenia je limitovaná do 31.07.2008

Uznesenie č. 99/2007

Obecné zastupiteľstvo neschvaľuje prenájom časti pozemku (1m2) parc. č. KN-C 1006/1 (zastavané plochy a nádvoria) v k.ú. Prakovce pre žiadateľa Jozefa Nižníka, trvale bytom Prakovce č. s. 303 za účelom zriadenia informačného zariadenia.

Uznesenie č. 100/2007

Obecné zastupiteľstvo ruší uznesenie č. 89/2007 (nesúhlas so zapojením do programu „LEADER“ a so zaplatením poplatku).

Uznesenie č. 101/2007

Obecné zastupiteľstvo súhlasí so zapojením do programu „LEADER“ a zaplatením poplatku vo výške 5.000,-Sk.

13.12.2007

Uznesenie č. 102/2007

Obecné zastupiteľstvo schvaľuje VZN obce Prakovce o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady pre rok 2008.

Uznesenie č. 103/2007

Obecné zastupiteľstvo schvaľuje VZN obce Prakovce o poplatkoch za pracovné úkony pri výkone samosprávnych činností pre rok 2008.

Uznesenie č. 104/2007

Obecné zastupiteľstvo schvaľuje rozpočet obce Prakovce na rok 2008 a berie na vedomie návrh rozpočtu na roky 2009 a 2010.

Uznesenie č. 105/2007

Obecné zastupiteľstvo schvaľuje uzavretie Zmluvy o dielo medzi obcou Prakovce a spoločnosťou ARDE, s.r.o. na komplexné vypracovanie projektovej žiadosti na čerpanie finančných prostriedkov zo štrukturálnych fondov EÚ pre projekt: „Rekonštrukcia a modernizácia ZŠ a MŠ Prakovce“ v prípade vyhlásenia výzvy Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR.

Uznesenie č. 106/2007

Obecné zastupiteľstvo schvaľuje: 1.) vstup do Občianskeho združenia MAS Hnilec (malá akčná skupina), 2.) zástupcov: za samosprávu - Mgr. Lukáš Pavol, za 3. sektor - Mgr. Kačír Štefan, za podnikateľov Ing. Kluknavský Dušan

Uznesenie č. 107/2007

Obecné zastupiteľstvo súhlasí s dražobnou cenou automobilu Forman vo výške 50% hodnoty automobilu I. kola.

Uznesenie č. 108/2007

Obecné zastupiteľstvo schvaľuje odpredaj pozemku parc. číslo KN 977/26 v k. ú. Prakovce pre žiadateľa Jána Zakopčana, trvale bytom Prakovce č. s. 315.

29.01.2008

Uznesenie č. 109/2008

Obecné zastupiteľstvo schvaľuje výsledky inventarizácie majetku a záväzkov obce Prakovce k 31.12.2007.

Uznesenie č. 110/2008

Obecné zastupiteľstvo schvaľuje zapojenie sa obce do projektu „Terénna sociálna práca podpora sociálnej inklúzie ohrozených osôb prostredníctvom rozvoja služieb starostlivosti“ vypracovaním žiadosti o poskytnutie nenávratného finančného príspevku z OP ZaSI 2007/2.1/02 vyhláseným Fondom sociálneho rozvoja.

Uznesenie č. 111/2008

Obecné zastupiteľstvo schvaľuje delegovanie zástupcu obce Mgr. Pavla Lukáša, starostu obce, do Rady školy pri Odbornom učilišti internátnom v Prakovciach.

Uznesenie č. 112/2008

Obecné zastupiteľstvo schvaľuje 3. kolo verejnej dražby automobilu Škoda Forman a určuje dražobnú cenu 50% z dražobnej ceny prvého kola.

Uznesenie č. 113/2008

Obecné zastupiteľstvo nesúhlasí so zriadením obecnej polície z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov v súčasnom období.

Uznesenie č. 114/2008

Obecné zastupiteľstvo schvaľuje zástupcu obce Prakovce Mgr. Pavla Lukáša, starostu obce, do združenia MAS Hnilec.

Uznesenie č. 115/2008

Obecné zastupiteľstvo upravuje odmenu poslancom mesačne vo výške 1.000,- Sk s účinnosťou od 01.01.2008.

Mária Imrichová, kontrolórka obce,
Mgr. Pavol Lukáš, starosta obce

PRIHOVÁRA SA VÁM STAROSTA OBCE

Zeleň, naše okolie ku krajšiemu

Stále viac a viac blížiaci sa jar každému z nás dáva viac nádeje na teplejšie dni. Predznamenáva nový odev krajine, ktorá po pochmúrnych jesenných a zimných dňoch sa zaodeje do sviežeho zeleného rúcha a takto ulahodí oku každého, kto chvíľe voľna rozhodne sa stráviť v lone prírody. Dokonca aj tí, večne „ponorení“ v práci sa zastavia a precítia tú krásu okolo seba a začnú vnímať život z inej strany. Ale čo dovtedy, kým zeleň trávy a listie stromov a krikov nezakryje dovtedy odhalené?

A musí vôbec príroda skrývať čosi, čo do jej širokého náručia nepatrí?

Ak by sa práve niekto pýtal, o čom je reč, tak verím tomu, že väčšina z nás by mu odpovedala správne. Takže o čom sú doposiaľ napísané riadky. Už druhú zimu po sebe sa príroda k nám zachovala macošsky. Výrazný nedostatok snehovej nádielky spôsobuje veľmi nelichotivý pohľad na okolie miestnych komunikácií a chodníkov križujúcich našu obec vpravo, vľavo či hore alebo dolu, na verejné priestranstvá

či už kryté zeleňou alebo asfaltovým zvrškom, na cestné rigoly, na príkre svahy pozdĺž Hnilca, na okolie Hrelíkovo potoka či Zimného potoka, na priestranstvá za plotmi futbalového štadióna a záhradiek v záhradkárskej oblasti nad zdravotným strediskom, na okolie pozdĺž panelovej cesty, okolo obytného bloku č. 197 (tzv. Nižná kolónia), za centrálnou kotoľňou na Sídlišku SNP, okolo kuchyne SOU, na viacerých miestach vo Walzwerku, okolo čističky odpadových vôd pri hlavnej ceste, okolo Vyšnej kolónie č. 5 a jej blízkosti na Kype (autobusová zastávka nad veľkou železničnou stanicou), na viacerých miestach za Čurinkou, ale hlavne vedľa „PUMSKY“ a na ďalších mnohých miestach, kde miestne komunikácie či „náhodné“ chodníky vedú kroky ľudí do blízkych lesných porastov. Áno, všade tam a ešte aj inde je vidieť necitlivý prístup človeka k svojmu životnému priestoru.

Dennodenne máme možnosť vidieť na verejných priestranstvách v našej obci množstvo papierikov (od cukríkov, keksíkov, lupienkov, ...), množstvo plastov (PET fľaše, sklenené nádoby ...), ale aj textilný odpad či bioodpad (a to aj napr. ten,

ktorý je možné zhodnotiť v záhradke kompostovaním) a iné druhy komunálnych odpadov, ktoré pre nedostatok miesta ani nespomeniem.

Viem, že príroda je veľmi silná, ale je to normálne, aby sme ju takto skúšali? Človek taktiež veľa vydrží, ale musíme si navzájom takto strpčovať život v našej obci?

Čo na to vy, občania, mladí, ale aj tí starší? Dokedy sa budeme tváriť, že nás sa to netýka?

V závere mi dovoľte uviesť jeden fiktívny príklad. Na parkovisku vedľa stánku stojí skupinka občanov, ktorá debatuje o zhoršovaní kvality ovzdušia u nás a hlavne vo svete. Po chvíli sa od nich odpojí trojica, zrejme otec, mama a synček. Po niekoľkých krokoch sa skupinka zastaví, otec si zapáli cigaretu a prázdnu cigaretovú škatuľku odhadzuje „vedľa“. Mama odbalí sladkosť a podá ju synčekovi, z vrečka si vytiahne papierovú vreckovku, vyfúka si nosa použitú vreckovku odhadzuje „vedľa“. Syn dojedá sladkosť a papierik odhadzuje (všetci zrejme vieme kde) „vedľa“ (podľa vzoru svojich rodičov).

Takto podobne sa správame zrejme viacerí, keď je toľko odpadov voľne pohodených okolo nás. **DOKEDY ?**

Mgr. Pavol Lukáš

Od oslobodenia našej vlasti i obce spod fašistickej okupácie uplynulo už 63 rokov. Sme nesmierne radi, že sa ešte nájdú aj priami svedkovia týchto historických udalostí.

My máme to šťastie, že sa so spomienkami na toto obdobie rozhodol podeliť s nami náš občan, dnes podplukovník ČSLA vo výslužbe, vtedy šestnásť, dnes 79 - ročný pán Jozef Kašický:

„Od roku 1939 sme žili v samostatnom slovenskom kléofašistickom štáte. Roky 1944 a 1945 sa v Prakovciach vyznačoval tým, že nemecké vojská obsadili závod a obec, narastala doba teroru, strachu a neistoty. Nemci vyzývali občanov na kopanie zákopov proti postupujúcej sovietskej Červenej armáde. Veľa občanov sa skrývalo v lese, aby neboli doma, keď brali na zákopy. Niektorí občania odišli aj k partizánom.

Keď už sovietska armáda prerazila odpor nemeckých vojsk na Dukle a začalo sa oslobodzovanie Československa, Nemci v závode sa rozhodli závod likvidovať. To, čo bolo funkčné v dielnach a v skladoch ukladali do vagónov a odviekli. Nakoniec vyhodili do vzduchu aj most pri závode, kde dnes stojí len lávka.

pokračovanie na nasledujúcej strane

63. výročie oslobodenia obce Sovietskou armádou

Pri príležitosti 63. výročia oslobodenia obce Sovietskou armádou sa pri Pamätnej doske pred Klubom kultúry v Prakovciach dňa 18.1.2008 uskutočnil pietny akt kladenia kvetov. Za prítomnosti cca 80 občanov Prakoviec sa ho zúčastnili a položili kvety zástupcovia obce, politických strán a združení z našej obce. Kultúrnou vložkou tento akt spestrila Dychová hudba Prakovčanka a poézia v podaní žiakov ZŠ v réžii p. Koscelanskej.

JUBILANTI

(od od 1.1.2008 do 30.3.2008)

85 rokov

Irena Kleknerová
Johana Polláková
Rozália Šebová

80 rokov

Anna Víťazková

75 rokov

Mária Jánošíková
Karol Orlovský
Zuzana Rubyová

70 rokov

Gabriela Almášiová
Eleonóra Matúšová

NARODENIA

uviedime v budúcom čísle

ÚMRTIA

(od 1.1.2008 do 29.2.2008)

Juraj Mamroš
Andrej Baloga
Emília Bikárová
Leopold Burčík
Jana Štofaňáková

Vedeli sme dopredu, že časť oslobodeneckých vojsk prejde aj cez Prakovce. My chlapci sme boli veľmi zvedaví, ako vyzerajú sovietski vojaci. Dňa 21.1.1945 okolo 9,00 h ráno sa na križovatke pri cintoríne objavil prvý sovietsky vojak na koni ako rozvedčik. Asi pätnásť chlapci, čo sme čakali na mostíku pri krčme, sme sa mu rozbehli naproti. Pri bývalom Zväzarme sme sa radostne zviatili. Dnes už vieme, že to bol seržant Babjakov. Bol milý, veselý a usmievavý. Jeho prvé slová boli: „Jest u vás germáni?“ Hromadne sme zakričali: „Nie, ušli!“ Vtedy som prvý raz v živote videl na vlastné oči sovietskeho vojaka. Doteraz ho mám pred očami. Mal na sebe koženú teplú bundu, rajtky nohavice, teplé čizmy, šál a ušianku, opasok, bubienkový samopal a za opaskom 2 pištole riadnu a raketovú. Na prsiach mal zavesenú vysielacu.

Asi po dvoch hodinách prišla ďalšia čelná hliadka, ktorú tvorilo približne 15 dôstojníkov a vojakov, aby preskúmali priechod

cez rieku Hnilec. Miesto bolo určené vedľa požiariarnej zbrojnice. Bolo treba zamrznuť ľad spevniť, preto všetci chlapi, ale aj chlapi z dediny rúbali stromy v lese nad p. Urbanom a zväzali ich furmani Jozef a Michal Čollákovci s fabrickými koňmi. Na počesť príchodu osloboditeľov sa u Puškáša a mäsiara Fodora varil guláš, ktorý sa potom podával v Kasíne (bývalá krčma Hviezda). Spomínam na ostrážitosť vojakov najprv museli jesť naši, až potom oni. Bola tam družná debata, až kým nebol spevnený brod.

Potom poobede prišla kolóna, tiež sa čakalo na prechod cez Hnilec. Pre zaujímavosť kým čelo kolóny bolo pri požiariarnej zbrojnici, tak koniec bol za Matildou Hutou. Kolóna sa skladala z áut ako ťahačov, kanónov všetkého druhu. Bola tam aj poľná kuchyňa, autá s proviantom a iným materiálom.

Keď sa kolóna zastavila, naše ženy, ale aj muži, chlapci a dievčatá nosili teplý čaj vojakom. Tiež sme sa najprv museli napiť my a potom pili oni. Naši občania im srdečne

a úprimne ďakovali za oslobodenie a vyjadrovali úprimnú radosť, že už budeme slobodní. Všimol som si, že to bola dôstojne ustrojená armáda. Len nepriateľská propaganda označovala sovietsku Červenú armádu ako polobosú. Opak bol pravdou.

Po odchode vojsk Červenej armády sa postupne život v Prakovciach zmenil na nepoznanie. Nechcelo sa nám veriť, že už sme slobodní. Začala sa výroba v závode. Na sústruhy vyrúbali vrchné ložiská z duba a buka a začali vyrábať šraubky na montáž zničených mostov. Sformoval sa revolučný národný výbor.

Začalo sa budovateľské úsilie.

My starší, pamätníci týchto udalostí, a je nás v Prakovciach už veľmi málo, chceme odkázať vám všetkým: **NEZABÚDAJTE!** na následky 2. svetovej vojny a s úctou položte každý rok kvety k pamätnej tabuli. Prial by som si, aby už nikdy a nikde na svete nevznikol takýto strašný požiar.“

Jozef Kašický

N
Á
V
R
A
T
Y

V tejto rubrike prinášame pohľad do života ľudí, ktorí v Prakovciach vyrastali a radi sa myšlienkami do rodnej obce vracajú.

Manželka Pavol Pavlov a Vlasta Pavlová, rodená Burčíková sa do svojej domoviny nevracajú iba v myšlienkach. V dôchodkovom veku sa k svojim koreňom vrátili naozaj.

... Domov je tam, kde svojich blízkych nachádzame...

Ja i môj manžel sme prežili krásne detstvo v rakovciach. Spoznávali sme mnoho dobrých ľudí, pedagógov a krásne zákutia okolitej prírody. Po ukončení ZDŠ sa naše cesty rozišli. Ja som študovala na Pedagogickej škole v Levoči a manžel na Vojenskej škole v Bratislave, neskôr vo Vyškove. Počas

letných prázdnin sme sa stretávali vždy práve tu, v Prakovciach. Po ukončení štúdií sme sa zosobášili a po narodení prvého syna Pavla som nasledovala manžela do Litoměříc, kde bol odvedený ako mladý poručík. I odtiaľ sme často cestovali domov za rodičmi, príbuznými, známymi. Voľný čas sme trávievali v lone prakovskej prírody. Neskôr bol manžel prevelený do Seredi, už ako kapitán. Zase sme ho nasledovali a tam sa nám narodil syn Martin.

Keďže naše srdce bilo stále pre domov, tak sme sa po piatich rokoch presťahovali do Košíc, kde sme žili a pracovne rástli 24 rokov. Manžel pracoval na krajskej vojenskej správe vo vedúcej funkcii a dôchodok dovšiel s hodnosťou podplukovník. Ja som v Košiciach znova začínala ako učiteľka MŠ a po krátkej dobe ako riadiateľka MŠ až do odchodu do starobného dôchodku.

Z Košíc sme mali do Prakoviec blízko.

Chodievali sme sem častejšie. Hory upútali nielen nás, ale i naše deti. Nesmierne sa tešili na víkendy i prázdniny v Prakovciach. Nezapodnuteľné sú výlety do hôr či zber lesných plodov.

Pred odchodom do starobného dôchodku sme intenzívne uvažovali o kúpe chalupy práve tu, v Prakovciach. Plán sme zrealizovali, ale nie kúpou chalupy. Kúpili sme domček, v ktorom máme aj trvalý pobyt.

A tak sme tu, znova doma. Dýchame čistý vzduch, aktívne odpočívame, zveľadujeme okolie domčeka, veľa času trávime potulkami po okolitých horách. Večer zaspávame príjemne unavení, ráno nás zobudzajú vtáčky a ticho v prakovskej doline lieči.

Najväčšie šťastie, ktoré nás stretlo, je náš vnuk Sebastián, ktorý si tiež zamiloval Prakovce, okolitú prírodu, hry. Vždy prichádza so slovami: „Toto je moje kráľovstvo.“

Vlasta Pavlová

Z tvorivého pera Prakovčanov

Spomienky a nádej

Už dávno sú preč dni aj noci,
keď sme boli zdraví, mocní.

Ďakujem ti život za ten čas,
aj keď zanechal si stopy v nás.

Bojuj ďalej, aj keď bolí,
veď príde ten čas, čo zahojí.

Anton Hüsenica

O najzázračnejšej rastline Prakoviec

Patrik Mráz, náš rodák, botanik, v súčasnosti pracujúci vo Švajčiarsku (Département de Biologie, Unité d'Ecologie et Evolution, Université de Fribourg) sa zaujíma aj o prírodu Prakoviec a okolia. O tom, aké skvosty i tu objavil, sa s nami rád podelí v tomto, ale aj v nasledujúcich číslach nášho časopisu.

Pravdepodobne viacerí z Prakovčanov vedia o existencii Prírodnej rezervácie Kloptaň, ktorá bola vyhlásená predovšetkým pre výskyt vzácnaj a na Slovensku ustupujúcej rastliny kosatca sibírskeho (*Iris sibirica*). Trsy tejto skutočne veľmi dekoratívnej rastliny sa nachádzajú na podvrcholových lúkach bývalých pasienkoch pod vrcholom Kloptane. Kosatec sibírsky kvitne zhruba v polovici júna. Lokalita patrí medzi najvyššie položené na území Slovenska.

Avšak v Prakovciach sa možno stretnúť s oveľa vzácnnejším botanickým skvostom, ako je kosatec sibírsky. V Prakovciach má jednu zo štyroch v súčasnosti známych lokalít na Slovensku veľmi nenápadná drobná papraď slezinik nepravý (*Asplenium adulterinum*) z čeľade lezinikovitých. Určite neohúri tvarom či farbou

kvetov tie paprade vôbec nemajú, keďže sú to rastliny výtrusné. Význam prakovskej lokality spočíva v jej vzácnosti, a to dokonca z európskeho pohľadu. Je to totiž európsky endemit vyskytujúci sa veľmi zväčne len na našom kontinente a je chránený na základe viacerých európskych dohôd. Rastlina je viazaná takmer výlučne na veľmi špecifickú horninu, ktorou je serpentinit (dunit, hadec) obsahujúci veľké množstvo horčíka. Nielen tým je rastlina zaujímavá. Z evolučného hľadiska je to starý hybridogénny druh vzniknutý z kríženia medzi slezinikom zeleným a slezinikom červeným a má dvojnásobný počet chromozómov ako rodičovské druhy. V roku 1994, keď som prakovskú lokalitu objavil, bola známa len z Dunitovej skalky pri Sedliciach (okres Prešov).

Neskôr boli objavené ďalšie dve lokality v Breznicike pri Lučenci a Mokrej Lúke pri Revúcej. Slovenské lokality patria k najvýchodnejším v Európe. V Prakovciach rastie slezinik v úvoze starej lesnej cesty vedúcej sponad lúky Val'ková smerom na Karoltaňu. Úvoz pretína starú banskú haldu v jedľobukovom poraste a práve na tomto mieste sa slezinik v počte zhruba sto trsov vyskytuje. Horninové zloženie haldy odpovedá kremennému fylitu s vyšším obsahom horčíka, aj keď rozboru pôdy robené na Prírodovedeckej fakulte v Košiciach nepot-

rdili jeho extrémne množstvo. Keďže je slezinik vždy zelená rastlina, možno ju vidieť aj v zime, ak nie je sneh. Je zrejme, že ide o druhotnú lokalitu. Výtrusy sem boli занesené pravdepodobne vetrom z blízkych Sedlic, keďže papradorasty majú veľmi ľahké výtrusy, ktoré sa pomerne účinne šíria vetrom. Aj napriek tomu, že som sa snažil preskúmať ďalšie haldy v blízkom okolí, nenašiel som na nich ani len trs. Naša lokalita nie je chránená a sleziniku nehrozí bezprostredný zánik. Avšak v prípade ťažby lesného porastu by mohlo dôjsť k zničeniu tejto lokality, keďže je to tienomilná rastlina. Aj neuvážení zber by mohol ohroziť tunajšiu populáciu. Preto obdivujme, ale netrhajme! Záujemcom o prírodné krásy prajem príjemný zážitok s touto skutočne európskou botanickou vzácnosťou.

Patrik Mráz

UŽITOČNÉ ZÁĽUBY PRAKOVČANOV

LIEČIVÉ RASTLINY

Možnosti ich použitia pre vlastnú doplnkovú liečbu

Dnes nám pán Almáši priblíži zber, sušenie a uskladnenie liečivých bylín podľa svojich skúseností. Viac sa dozvieme o žihľave dvojdomej a cesnaku medvedom. V budúcom čísle sa podrobnejšie budeme venovať príprave a pitiu čajov, a tiež ďalším rastlinám.

Zber liečivých rastlín

- do prírody si obujte pevnú a bezpečnú obuv do vysokej trávy
- nezabudnite si zobrať nožík, alebo silnejšie nožnice, aby ste nemuseli rastliny vytrhávať s koreňmi šetriť prírodu.
- nezbierajte do igelitových tašiek, znehodnocujete si zber
- predpokladom zberu je poznanie bylín (ako u húb) a obdobie zberu. Sú byliny, napr. podbeľ, kyprina, zlatobyľ, ktoré je potrebné zbierať pri najmenšom otvorení kvetu opačne pri sušení pustia „perie“ a sú na odhodnenie.
- slnečný deň má veľký vplyv na kvalitu zberu
- voňavé rastliny s obsahom silice zbierajte v odpoľudňajších hodinách, lebo za silného slnečného žiarenia sa silica stráca. V prírode je to materina dúška a pamajorán, v záhradke levanduľa, šalvia, tymian, medovka a mäta.

Sušenie liečivých rastlín

Liečivé rastliny pred sušením neumývame, iba ich nadrobno porežeme pre ľahšie vylúhovanie narušenie vlákien. Potom ich vysypeme na biely baliaci papier, v tenkej vrstve rozložíme a sušíme v tieni, alebo vo vzdušných teplých priestoroch. Najlepšia sušiareň je pod strechou. Najkrajšiu farbu bylín si zachováte, keď ich porežete a dáte sušiť v deň zberu. Záhradné rastliny sú často oprskané po daždoch zeminou, preto je tieto dobré po vysušení preosiať cez kuchynské sito.

Uskladnenie

Na zimu si odkladáme len dokonale vysušené liečivé rastlinky, najlepšie do uzatváracích suchých pohárov. Poháre skladujte tak, aby na nich nesvietilo slnko. Rastliny skladované na vlhkých miestach sú často napadané hmyzom a plesňou a tým znehodnocované. Potešením pre každého bylinkára je v zime otvoriť pohár s dobrou arómou uskladnených bylín.

ŽIHĽAVA DVOJDOMÁ je najlepšia proti jarnej únave.

Viete, že mladé listy žihľavy obsahujú päťkrát viac vápnika, šesťkrát viac vitamínu C ako špenát a majú aj vysoký podiel železa? Žihľava je vhodnou rastlinou na jarné čistiace kúry. Osvedčuje sa pri chorobách pečene, žlčníka, žalúdka, pľúc, pri poruchách zažívania a bolestiach kĺbov, pri chorobách obličiek, aj močových ciest. Priaznivo ovplyvňuje aj hladinu cukru v krvi.

Žihľava je naša najlepšia krv čistiaca (aj na ekzémy) a súčasne krvotvorná liečivá rastlina. Kto z nás vydrží 3 - 4 týždňovú kúru a bude piť 2 - 3 čaje denne, už v druhom týždni pocíti vracanie sa energie a tvorivej sily (ušetríte 250,- Sk za vitamínové tabletky). Ak musíte užívať lieky na riedenie krvi, na túto kúru zabudnite, aby ste nekrvácali. Najvhodnejší zber žihľavy pre zimné uskladnenie je do 20. mája. Žihľavová tinktúra - výťažok z koreňov na jar alebo na jeseň je vhodný proti lupinám a vypadávaniu vlasov.

CESNAK MEDVEDÍ

Najvhodnejší zber listov tejto liečivej rastliny v našich podmienkach je do 25. apríla. Po tomto termíne sa začínajú objavovať kvety cesnaku a začína strácať svoju liečivú silu. Rakúska bylinkárka Mária Trebenová má vo svojej knihe „Zdravie z Božej lekárne“ uvedenú krásnu vetu o tejto rastline, ktorá hovorí za všetko: „Ani jedna liečivá rastlina na zemi nie je tak účinná na čistenie žalúdka, čriev a krvi ako cesnak medvedí.“ Liečivé rastliny, ktoré prečisťujú krv, liečia zároveň aj kožné choroby. Z mladých porezaných listov si môžeme urobiť pomocou bielej pálenky (vodky) bylinný výťažok - kvapky, ktoré užívame denne, najlepšie na noc 10 - 15 kvapiek. Vynikajúco posilňuje pamäť, bráni ďalšiemu väpenataniu ciev, znižuje krvný tlak, pomáha pri zápche, uvoľňuje hlien z pľúc. Uvedený bylinný výťažok je možné skladovať v tmavej a chladnej miestnosti dva roky. Nazbierané čerstvé listy skladujte pre denné užívanie (na maslový chlieb) v plastovej škatuli v chladničke, pre dlhšie skladovanie v mrazničke.

Cesnak medvedí veľmi ľúbi humusovitú pôdu, ktorej má dosť v bukovom lese za Kojšovom, ako aj dostatok vlhky, ktorú dopĺňa prameň, vytekajúci spod cvičných skál pre horolezcov (Turniská). Je príjemný pocit pre bylinkára, byť v bukovom lese, ktorý vonia cesnakom.

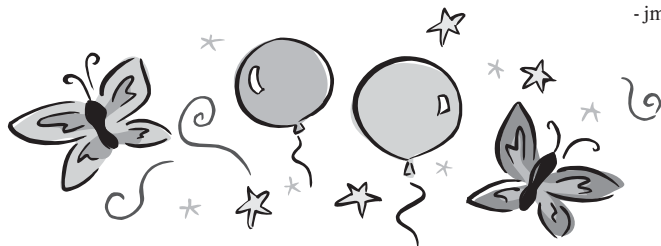
Dezider Almáši

PRAKOVSKÉ FAŠIANGY

Mesiac február sa nesie v znamení fašiangov. Bolo to tak v dávnej minulosti a je tomu tak i v súčasnosti. Pozrime sa na chvíľočku o niekoľko desiatok rokov späť, aby sme zistili, čo robili starí Prakovčania práve v tomto období.

Február bol mesiacom fašiangov, Hromníc a pôstu. Na Hromnice obyvatelia obce išli do kostola na vysviacku hromničných sviečok, ktoré potom v čase letných búrok mali chrániť ich príbytky pred hromami a bleskami. Na koniec fašiangov, pred popolcovou stredou, bola vždy zábava. Mnohokrát aj bál s maskami. V rodinách sa napiekli tradičné krepky a hozo-plozn (hovorovo aj hozum-plozum). To sa donieslo na zábavu, ktorá zvlášť na koniec fašiangov bola dosť neviazaná. Robili sa rôzne žarty a recesie, ktoré by na inej zábave neprešli miestnou cenzúrou. Ľudia vedeli, že ich čaká dlhý pôst, tak sa chceli vybláznit. Známe sú aj tzv. šibrinkové zábavy. Fašiangové bály boli kedysi doménu hasičov, ktorí na nich vždy niečo podvodného vymysleli. Súčasnosť zostala verná tomuto druhu zábavy. Maškarné plesy sa stali tradičnými akciami na školskej pôde. Tešia sa naň deti v materskej škole, základnej škole a nie sú výnimkou ani na stredných školách. Dospelí, predovšetkým rodičia a starí rodičia vymýšľajú a zhotovujú masky, ktoré hýria pestrosťou a nápadmi. Tešia sa potom z pohľadu na vyobliekané, šťastné a rozžiarené deti, ktoré s hrdosťou prezentujú masku na maškarnom plese.

-jm-

KARNEVAL NAJMIENŠÍCH

Dňa 29.01.2008 sa uskutočnil v MŠ Prakovce školský karneval. Vyzdobené triedy čakali na malých Batmanov, pirátov či princezné, aby sa spoločne zabavili, zatancovali si, či zmerali svoje sily v rozprávkových súťažiach. Smiech a hudba zneli v MŠ celé dopoludnie. Deti sa dovôle vyšantili, zaspievali si a tak oslávili spoločne fašiangy, čas plesov a zábav, ktoré sú radostnou predzvesťou jari.

Blanka Semanová

VYSVEDČENIE A KARNEVAL

Žiaci základnej školy dobre vedia, ako to spolu súvisí. V základnej škole je dlhoročnou tradíciou, že v deň odovzdávania polročného vysvedčenia majú žiaci popoludní karneval.

S vysvedčením v ruke utekali domov, aby sa opäť vrátili prezlečení v maskách ako zvieratká, strašidlá, šašovia, princezné a iné rozprávkové bytosti. Predstavili sa porote a všetkým prítomným. Potom sa veselili, zabávali, tancovali, radovali. Počas zábavy sa všetky masky občerstvili opäť tradičnou fašiangovou šiškou a čajom. Za to, že šišky boli veľmi chutné, patrí vďaka tetám kuchárkam. Deti sa tiež veľmi tešili na ceny, ktoré si ocenené masky mohli vybrať z ponúkanej pestrej palety. Okrem toho dostala každá maska sladkú odmenu. Veľkú radosť mali aj rodičia, starí rodičia, ktorí svojim ratolestiam pomáhali masky pripravovať.

Mgr. Dagmar Vargová, riaditeľka školy

KARNEVAL OČAMI MALÝCH BÁSNIKOV

Zhora a či oddola,
kopa detí beží.
Kde to každý uteká?
Na karneval veľký.
Stretli sa tam zvieratká,
strašidlá i šašovia
princovia aj tetky.
Budú si tam tancovať,
veseliť sa radovať.
žiaci 3.A

Prešiel rok a je tu zas
karnevalový čas.
Deti, poďte, zabavme sa,
schovajme sa pod masky,
nech hádajú všetci vókol,
kde môže byť ich kamarát.

Miroslav Csiszár III.

MAŠKARNÝ PLES NA OUI PRAKOVCE

Dňa 5.2.2008 sa uskutočnil v priestoroch OUI Prakovce maškarný ples. Žiaci, učitelia, majstri odborného výcviku sa snažili do poslednej chvíle vyrobiť tie najzaujímavejšie, najne-zvyčajnejšie masky z dostupných materiálov. Výsledkom bola bohatá účasť masiek a príjemne napätie do poslednej chvíle,

ktoré masky sú tie najvydarenejšie. Porota zložená zo zamestnancov školy, ktorí boli zvedaví na masky, mala veľmi ťažkú úlohu.

Napokon sa všetci tešili z objektívneho hodnotenia, pretože porota rozhodla tak, aby každý bol spokojný. - jm -

FAŠIANGOVÉ „KREPLE“

Zimné obdobie vždy využívali ľudia nielen na odpočinok, ale široko otvárali náruč i veselej hudbe, spevu i tancu.

Aj v našej obci bol v minulosti mesiac január mesiacom poľnohospodárskeho pokoja a bolo v ňom najviac tanečných zábav, február bol v znamení fašiangov, Hromníc a pôstu.

Na koniec fašiangov pred popoleňnou stredou bola vždy zábava. Mnohokrát aj bál s maskami. V rodinách sa napiekli tradičné kreple (šišky), to sa donieslo na zábavu, ktorá zvlášť na konci fašiangov bola dosť neviazaná. Robili sa rôzne žarty a recesie, ktoré by na inej zábave neprešli. Ľudia vedeli, že ich čaká dlhý pôst, tak sa chceli vybláznit.

Fašiangy sú preto oddávna dňami veselej zábavy, maškarných plesov a nespútaneho veselí. Tohto roku už po siedmykrát sa o dobrú zábavu, plesovú atmosféru v našej obci postaralo Združenie rodičov pri Základnej škole v Prakovciach v spolupráci s vedením školy. V pekne vyzdobenej jedálni v základnej škole sa pri dobrej hudbe manželov Jarošíkových dňa 19. januára 2008 zabávala približne stovka hostí od večera až do bieleho rána.

Zlatým klincom programu bola tombola. Pri jej losovaní je vždy veľa humoru a dobrej zábavy. Touto cestou chceme poďakovať všetkým, ktorí nám prispeli svojimi cenami do tomboly (drobným podnikateľom, organizáciám, inštitúciám, súkromníkom). Bolo veľa pekných cien, no najväčší záujem bol o práve tradičné kreple.

Usporiadateľov najviac potešili slová hostí pri odchode domov: „Bolo nám veľmi dobre. O rok sme tu znovu.“

Mgr. Dagmar Vargová, riaditeľka školy

Dni otvorených dverí na SŠ v Prakovciach

V dňoch 14.- 16. 11. 2007 sa v Spojenej škole v Prakovciach (SŠ) uskutočnili už tradičné Dni otvorených dverí. Práve o nich sa píše v tomto článku, ktorý pisateľka poslala do redakcie už v novembri 2007. Nedopatrením sa však stalo, že sme ho v decembrovom čísle neuverejnili. Keďže téma tohto článku je vždy aktuálna, uverejňujeme ho v tomto čísle a pisateľke sa ospravedľujeme.

V tomto roku sa ku škole pripojili aj podnikatelia z priemyselnej zóny Prakoviec, ktorí pre žiakov a učiteľov zabezpečili autobusovú prepravu zo sídla školy až do Prakoviec a späť. Postupne k nám prichádzali žiaci zo Smolníka, Helcmanoviec, Mníška nad Hnilcom, Nálepkova, Švedlára, ale aj z Veľkého Folkmara, Margecian, Jakloviec, Gelnice a samozrejme nemohli chýbať ani Prakovčania.

Všetko sa začalo prehliadkou firiem LEMAKOR, s.r.o., PRAKTIS, s.r.o., PRAKON, s.r.o., ŽP PRAKO, s.r.o. a Prakovská oceľarska spoločnosť, s.r.o. (POS). O exkurzie bol veľký záujem, pretože väčšina zúčastnených po prvýkrát mala možnosť vidieť nové a moderné linky na výrobu strojov, nástrojov, tvárniace i obrábacie prístroje a pod. Pre mnohých to bol nezabudnuteľný zážitok na celý život, lebo videli to, o čom len počuli a snáď objavili aj „krásu“ strojárskych výroby.

Po prehliadke priemyselnej zóny nasmerovali kroky návštevníkov do priestorov Spojenej školy, ktorú tvoria dve organizačné zložky Stredné odborné učilište a Obchodná akadémia. Prezreli si učebne teoretického vyučovania, dielne praktického výcviku, telocvičňu, fitnes a posilňovňu.

V posledný deň, t.j. 16.11.2007 sa v priestoroch firmy POS, s.r.o., ktorá je súčasťou priemyselnej zóny, konalo pracovné stretnutie zástupcov spomínaných podnikateľských subjektov s výchovnými poradcami základných škôl Hnileckej doliny a vedenia Spojenej školy v Prakovciach. Cieľom tohto stretnutia bolo predstaviť možnosti výučby v škole a jej prepojenie s výrobnými firmami. S vlastnou predstavou vystúpili aj podnikatelia, ktorí vítajú možnosť výučby strojárskych odborov, najmä obrábača kovov a nástrojára. Súčasne ponúkajú prospechové štipendiá, sociálne výhody (príspevok na obuv a pracovný odev), príspevky na dopravu pre žiakov zo znevýhodneného prostredia, no najmä 100% zamestnanosť absolventov z týchto odborov.

Niekoľko dní pred samotným otvorením tohto podujatia výchovní poradcovia SŠ Ing. Daniela Hudáková (SOU) a Mgr. Eva Kubovčíková (OA) navštívili základné školy v regióne, kde predstavili zaujímavú prezentáciu SŠ.

Hoci sú Dni otvorených dverí v Spojenej škole v Prakovciach už minulosťou, spomienky však ostávajú. Myslíme už na to, ako „oživiť“ tie budúcoročné. Veríme, že neostaneme iba pri peknej prezentácii, slovách a túžbach. Dúfame, že sa nám spoločnými silami podarí obnoviť starú „krásu“ strojárskych výroby v Prakovciach.

Mgr. Viera Jančíková

(Pokračovanie z 1. strany)

Keď sa do záhrady Jozefa Arimatejského, kde bolo uložené Ježišovo mŕtve telo v novom hrobe, vytesanom do skaly, vybrali Mária Magdaléna, Mária z Beránie, Jana a Salome, vtedy to najkrajšie ráno, aké len mohlo zažiarir na Zemi, zvíťazilo nad nocou. Avšak ženy sa veľmi prekvapili, keď uvideli kameň odvalený a ocitli sa pred prázdny hrobom. Zmlknuté od veľkého strachu, nespeli vošli dnu a uvideli žiariaceho mladíka, ktorý ich uistil: „*Nebojte sa! Prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi?*“ *Vstal z mŕtvych ... a ony utekali, aby to oznámili bratom.* Avšak jedna z nich, Mária Magdaléna, sa zastavila a vrátila sa do záhrady. Chcela uvidieť niečo viac. A skutočne uvidela akéhosi človeka, ako kráčal po zarosenej trávě. Považovala ho za záhradníka a opýtala sa ho „*Ak vieš, kam ho odniesli, povedz mi to, pôjdem a zoberiem si ho.*“ On sa na ňu pozrel, vyžarujú do jej očí božstvo svojho vzkrieseného tela a oslovil ju: „*Mária!*“ Ženu akoby v tej chvíli zaliala žiara slnka, vrhla sa k jeho nohám, na ktorých bolo vidieť rany po klincoch.

To je jedna z najkrajších stránok evanjelia, nakoľko udalosť, ktorá sa tu opisuje, dáva pečať víťazstva celému evanjeliu. Zmŕtvychvstanie je spečatením celého diela vykúpenia. Pavol apoštol píše, že Kristus zomrel za naše hriechy, bol pochovaný, na tretí deň vstal z mŕtvych ... a nakoniec vyhlasuje, že naša viera bez Ježišovo zmŕtvychvstania by bola mŕtva.

Ľudia, ktorí ešte aj dnes považujú istotu kresťanskej generácie za podvod, zabúdajú príliš veľa vecí zo začiatkov kresťanstva, kedy nechýbala krv, ani mučenie prvých ohlasovateľov zmŕtvychvstalého Krista. Brieždenie toho prvého dňa v týždni znamenalo začiatok

prvého dňa kresťanstva, po ňom nasledujú ďalšie dni, až do dňa posledného, kedy slnko viac nezapadne. Apoštoli sú svedkami Kristovo zmŕtvychvstania. Videli Zmŕtvychvstalého na vlastné oči, Kristus sa im ukázal ako živý. Prázdny hrob nie je až takým presvedčivým dôkazom, akým sa stali zjavenia. Základom veľkonočnej viery nie je prázdny hrob, ale stretnutie so zmŕtvychvstalým Kristom. Hlavnou príčinou tejto viery je Pán, ktorý sa zjavuje.

Každá liturgická slávnosť v cirkvi je skutočnou aktualizáciou tajomstva, ktoré sa slávi, liturgia má tendenciu, aby veriaci opäť prežili určitú udalosť vykúpenia. Keď sa zamýšľame nad veľkonočným tajomstvom, objavujeme v ňom mimoriadne bohaté poslanstvo. Veľká noc je slávnosťou radosti a slobody. Človek sa má snažiť preniknúť do tých najtajnejších prameňov posvätného života. Jar, ktorú má Boh uvidieť, nemôže zostať iba pri stromoch a analúkach, musí sa prejavíť v ľudských srdciach. Veľkonočné udalosti nás povzbudzujú, aby sme si obnovili naše srdcia a aby sme pochopili, že sa dá žiť spolu. Mali by sme si od zmŕtvychvstalého Krista vyprosovať oživujúci dážď na všetko hodnotné, čo pre ľudskú zlobu padlo popolom. V byzantskej liturgii na konci veľkonočných obradov sa veriaci navzájom pozdravujú a vymieňajú si bozk pokoja týmto spôsobom: „*Christos voskrese!* - *Voistinu voskrese!*“ „*Kristus vstal z mŕtvych!*“ „*Ano, naozaj vstal z mŕtvych!*“

Máme byť veľkonočné duše. Nemôžeme upínať svoje kresťanstvo iba na spomienky z minulosti a bez prestania opakovať Božie úkony a slová, ktorých Aleluja je iba nejakým obradom a nie strhujúcou žiarou viery a radosti. Viera v Kristovo zmŕtvychvstanie je

založená na svedectve apoštolov a učeníkov, ktorí videli Zmŕtvychvstalého na vlastné oči. Avšak táto viera je založená aj na svedectve všetkých kresťanov, ktorí veľkonočné tajomstvo prežívajú opravdivo a svojím životom tak dosvedčujú hodnoty a dôveryhodnosť, že je možné vo veľkonočné udalosti uveriť a uviesť ich do praktického života.

Keď sa písalo v novinách o zavraždení M. L. Kinga, apoštola bratstva medzi ľuďmi, často sa citovali slová jeho manželky: „*Náboj, ktorý zabil môjho manžela, otca štyroch detí, nezabil lásku, ktorú manžel ohlasoval. Teraz ja a moje deti budeme z tejto lásky žiť.*“

Ako kedysi sv. Jánovi na ostrove Patmos sa originálnym spôsobom zjavil Ježiš práve na sviatok Veľkej noci, tak sa dnes na Veľkú noc prihovára k nám: „*Bol som mŕtvy, ale teraz žijem naveky a mám moc nad smrťou.*“

To je prameň našej viery, našej nádeje a radosti. Zmŕtvychvstalý Kristus nech vás naplní hojnosťou svojich milostí, trvalým pokojom, radosťou a dôverou.

Všetkým čitateľom prajem krásne prežitie najkrajších sviatkov v roku.

ThLic. Stanislav Cifra

OBEČNÁ KNIŽNICA

na naše otázky odpovedá
Monika Kleknerová

V knižnici už pracujete dlho? Čo sa za tie roky zmenilo?

V knižnici pracujem od r. 1979, na budúci rok to bude okrúhlych 30 rokov. Začínala som pod vedením p. Anny Kóňovej, s ktorou sme mali veľmi dobré vzťahy a veľa som sa od nej naučila. Za ten čas sa toho zmenilo dosť. Knižnica sa v r. 2005 presťahovala do priestorov Materskej školy v Prakovciach po tom, čo v Klube kultúry nastal problém s vykurovaním. V období po r. 1989 sa vyradilo veľa kníh (politické, ale aj neaktuálna, opotrebovaná a nevyužívaná beletria a knihy pre deti). Dnes je knižnica modernou, plne funkčnou inštitúciou, strediskom pre aktívne využívanie voľného času detí, mládeže i dospelých.

Kupujete nové knihy? Máte na to finančné prostriedky?

Samozrejme, nové knihy sú základným predpokladom záujmu čitateľov. Každoročne sú na to vyčlenené finančné prostriedky od zriaďovateľa - Obce Prakovce, napr. v r. 2007 to bolo 30 000,- Sk. Okrem toho využívame možnosti získať financie z grantov Ministerstva kultúry SR, resp. z iných zdrojov. O tom bol v č.2/2007 Prakovských novín samostatný článok „Projekty pre čitateľov“.

Máte dosť čitateľov?

Aké je ich vekové zloženie?

Čitateľov by mohlo byť aj viac, ale to asi súvisí s celosvetovým trendom poklesu čítania. Ja mám takú skúsenosť, že deti I. stupňa ZŠ chodia pekne do knižnice, s II. stupňom je to už horšie, ale prídu, ak potrebujú niečo do školy. Aj touto cestou chceme apelovať na rodičov, aby deti podporovali v čítaní, veď najlepšia investícia je do vzdelania. Teší ma, ak prídu študenti stredných i vysokých škôl a konštatujú, že v prakovskej knižnici našli aj také knihy, ktoré inde nemohli pozháňať. No a dospeli, u ktorých chuť čítať pretrvala, tvoria skupinu verných „zákazníkov“, ktorým sa snažím stále vyhovieť.

V knižnici je aj internet pre verejnosť. Ako sa využívajú tieto služby?

Internetová miestnosť so 6 počítačmi pre verejnosť bola zriadená v r. 2006. Bolo to práve vtedy, keď deti dostali kultúrne poukazy, ktoré mohli využiť aj na platbu za služby internetu. V tomto období bolo v knižnici mimoriadne rušno, aj viac ako 1 hodinu bola čakacia doba na voľný počítač. Dnes je už situácia stabilizovaná, deti sa chodia hrať, ale aj hľadať informácie z rôznych oblastí. Mládež chatuje (četuje), hľadá materiály k štúdiu. Do knižnice prichádzajú aj rodičia, resp. starí rodičia, ktorých deti pracujú v inom meste alebo štáte a využívajú komunikáciu cestou e-mailu. Nikto sa toho nemusí báť, rada pomôžem. **Streťavate sa pri svojej práci s aj problémami? Čo je v súčasnosti vašou prvoradou úlohou?**

Mojím hlavným problémom sú nedisciplinovaní čitatelia. Každý by mal vedieť, že ak si niečo požičia, patrí sa to aj vrátiť. Sú však medzi nami aj takí „čitatelia“, ktorí na túto povinnosť často zabúdajú a neuvedomujú si, že na knihy, ktoré ležia u nich doma, čakajú v knižnici ďalší záujemcovia. Ak aj stratíte preukaz, knihy treba doniesť vrátiť. Keďže pokrok prišiel aj do knižníc, v tomto období je mojou úlohou elektronicky spracovať celý fond knižnice, t.j. všetky knihy „dať do počítača“, aby sa mohlo prejsť na automatizovaný systém služieb, čím sa skvalitní a urýchli práca s čitateľom a s tým spojené služby.

Je ešte marec mesiacom knihy?

Pravdaže. Aj v tomto roku budeme mať mnoho kolektívnych akcií (ktoré ale neprebiehajú iba v marci) pre deti a mládež našich škôl. V tomto roku to bude hlavne zamerané na 180. výročie narodenia Pavla Dobšinského, ktoré si pripomíname 16. 3.

Veď kniha a knižnica je studňou so sviežou vodou, ktorá inšpiruje, je útechou i sprievodcom každodenných radostí i starostí. Verím, že tá naša prakovská nikdy nevyšchnie.

- zk -

B I L A N C O V A L I

Dobrovoľný hasičský zbor

Výročná členská schôdza DHZ našej obce sa konala 19.1.2008. Zúčastnilo sa jej 26 aktívnych členov, delegát OV DPO Spišská Nová Ves p. Marián Kuchta, ako aj starosta obce.

Hodnotenie činnosti predniesol predseda DHZ p. Prusák, ktorý skonštatoval, že boli splnené všetky plánované úlohy v roku 2007. Na území našej obce bolo v tomto období osem požiarov, pričom členovia DHZ zasahovali pri štyroch z nich.

Z celkového počtu boli tri požiare na bytových fondoch, jeden požiar záhradnej chatky a tri požiare v lesných porastoch. V 26 prípadoch bola občanom obce a právnickým osobám poskytnutá technická pomoc s využitím vozidla CAS LIAZ. Tiež bola pozornosť venovaná aj práci s mládežou.

Ďakujeme vedeniu obce za aktívnu spoluprácu pri činnosti našej organizácie.

Jozef Prusák, predseda DHZ

Zväz slovenskej vzájomnosti v Prakovciach

Výročná členská schôdza ZSV Prakovce sa konala 21.1.2008. Rokovanie otvoril p. Fridrich Svitek, predseda združenia. Správu o činnosti a plán práce na ďalšie obdobie predniesla p. Anastázia Minárová, podpredsedníčka. Pán Svitek informoval o príprave 9. ročníka Slovenskej piesne, ktorý sa bude konať 24.6.2008. Vyhodnotenie rozpočtu a návrh na rok 2008 predniesla p. Soňa Kakalejová, tajomníčka ZSV, z dôvodu ospravedlnenej neprítomnosti hospodárky p. Karkošiakovcej.

V diskusii vystúpila p. Oľga Caganová, predsedníčka MO Matice slovenskej, starosta obce p. Mgr. Pavol Lukáš a p. Matúško, predseda Jednoty dôchodcov.

Schôdzu uznesením ukončil p. Svitek, ktorý poďakoval obecnému úradu za pomoc a spoluprácu pri organizovaní akcií Zväzu slovenskej vzájomnosti.

- mk -

Základná organizácia JEDNOTY DOCHODCOV SLOVENSKA

Paprsky a MJF Prako Prakovce dňa 25. 1. 2008 kultúrnym programom otvorili výročnú členskú schôdzu JDS. Otvorenie, program a správu o činnosti predniesol predseda ZO JDS p. Matúško. Plán úloh na r. 2008 prečítala p. Gertrúda Šimková, správu o hospodárení a návrh rozpočtu p. Gabriela Almášiová. Komentár k rozpočtu si prítomní vypočuli v podaní p. Olgy Pulitovej, predsedníčky revíznej komisie.

V diskusii vystúpila p. Jasovská, predsedníčka MO JDS v Gelnici, p. Horváth, predseda okresnej organizácie JDS, predsedníčka ZO JDS z Mária-Huty p. Vilčková a starosta obce p. Mgr. Pavol Lukáš, ktorý prítomným zaželal ešte veľa elánu do ďalšej práce.

Výročnú schôdzu ukončil predseda organizácie p. Ján Matúško poďakovaním sponzorom a OcÚ v Prakovciach za pomoc pri rôznych akciách.

- mk -

Základná organizácia SLOVENSKÉHO ZVÄZU ZDRAVOTNE POSTIHNUTÝCH PRAKOVCE

Táto počtom najväčšia organizácia v našej obci (k 31.12.2007 mala 242 členov) bilancovala svoju činnosť 15.2.2008. Výročnú schôdzu otvorila a privítala hostí predsedníčka p. Agnesa Pavlová. Náladu prítomným zdvihla p. Zuzana Kalavská príležitostnou básňou. Správu o činnosti predniesol p. Šukal, podpredseda organizácie. Vyhodnotenie rozpočtu a návrh na rozpočet na rok 2008 predniesla p. Ružena Podolinská, členka výboru, a správu o kontrole účtovníctva predsedníčka revíznej komisie p. Helena Petrovská.

V diskusii vystúpil starosta obce Mgr. Pavol Lukáš, predsedníčka Okresnej rady SZPP v Gelnici pani Janošková, pani Kleknerová, šéfredaktorka Prakovských novín, pani Koscelanská, pán Bučko, pani Ivančová a pán Zmij. Na problémy nastolené v diskusii odpovedal p. starosta obce. Predsedníčka OR SZPP p. Janošková zablahoželala novým 21 členom organizácie. Do výboru bol doplnený p. Burčák. Uznesenie z výročnej schôdzy prečítal p. Milan Gučík. Schôdza bola ukončená tombolou, po ktorej sa predsedníčka poďakovala členom za hojnú účasť.

- mk -

Komisia kultúry, vzdelávania a športu

Komisia kultúry, vzdelávania a športu na svojom zasadnutí dňa 28. januára 2008 hodnotila uplynulé obdobie a činnosť za rok 2007. Vedúci jednotlivých odvetví kultúry a športu pripra-

vili písomné podklady o svojich aktivitách, ktoré po vyhodnotení odovzdali pre potreby dokumentácie.

Po úspešnom klasifikovaní roka v týchto odvetviach sa prediskutoval aj plán, v ktorom okrem bežného chodu so slušnou aktivitou každý privítal pripravované tohtoročné výročia, zhrnuté do Dní Prakoviec pri príležitosti 640. výročia prvej písomnej zmienky o obci Prakovce, 85. výročia organizovaného športu, 60. výročia Ľudovej cimbalovej hudby a 35. výročia šachu.

Zároveň sa viedla rozprava o plánovaní činnosti, zameraných na kultúrno-výchovnú, športovú a inú spoločensko-zábavnú činnosť v súvislosti s využitím priestorov súvisiacich s plánovanou rekonštrukciou Klubu kultúry. K tomuto bodu zaujal stanovisko starosta obce, ktorý okrem poďakovania prítomným za vykonanú prácu vyjadril prosbu o ich nápaditosť a predstavu pri naplňaní a využívaní priestorov kultúrneho zariadenia v náväznosti na možnú rekonštrukciu.

Pri vzájomnom vypočutí hodnotiacich správ zo všetkých odvetví sme si uvedomili, že úspešná práca a chod týchto činností bez sponzorov by nebol možný. Tu je namieste vysloviť v mene všetkých vedúcich a ostatných aktivistov poďakovanie najväčšiemu a najvýznamnejšiemu sponzorovi, ktorý bol spomenutý v každej oblasti, a to firme PRAKON, v zastúpení Ing. Jozefom Pavlovom. Okrem toho sa aj svojou osobnou angažovanosťou zaradil do veľkej rodiny aktérov, ktorým Prakovce ležia na srdci.

Ďalším sponzorom, ktorý veľmi prispel prakovskej Dychovej hudbe k jej úspešnému zviditeľneniu doma aj v zahraničí je p. Ivan Leitmančík, za čo mu DH Prakovčanka, ako aj OcÚ Prakovce ďakuje.

Zuzana Koscelanská, predsedníčka komisie

Rýchly štart PRAKOVČANKY

už na začiatku roka

Dychová hudba privítala nový rok 2008 tradične vystúpením na Obecnom úrade v Prakovciach dňa 2. januára. Koniec mesiaca patrí každoročne oslavám oslobodenia obce Prakovce, ktorých sme sa zúčastnili dňa 18. januára. Počas prvých dvoch mesiacov nového roka sa naše spomienky na nedávne vianočné sviatky striedajú s myšlienkami na práve prebiehajúcu plesovú sezónu plesy, bály a karnevaly. My Slováci sa radi zabavíme a zatancujeme v spoločnosti blízkych a známych na spoločenskom plese, kde sa aspoň na chvíľu odreagujeme od každodenných povinností. Obyvatelia južnej Európy sa pravidelne pripravujú na karnevalové slávnosti, ktoré sú každoročnou tradíciou, trvajú niekoľko dní a zúčastňujú sa ich všetci obyvatelia.

Dychová hudba Prakovčanka tohto roku prijala ponuku vystúpať na niekoľkých takýchto karnevaloch v Taliansku a Francúzsku v dňoch 1. - 4. februára 2008. Cesta za novými skúsenosťami sa začala 31. januára. Na niekoľko dní sa 29-členný kolektív DH Prakovčanka rozrástol o 14 mažoretiek Ragtime z Košíc, s ktorými sme už absolvovali niekoľko spoločných vystúpení. Po dvadsaťhodinovej ceste sme ráno 1. februára dorazili na sever Talianska - do mesta VERONA. Pri vyslovení názvu mesta sa často v podvedomí vynorí obrázok slávneho páru Rómea a Júlie s ich tragickou láskou. Ubytovať sa v hoteli, precvičiť si spoločný program s mažoretkami, taliansky obed a pripraviť sa na popoludňajšie vystúpenie to bol program prvého dňa. O 14.00 hod. sa začal slávnostný sprievod ulicami mesta, ktorého sa zúčastnili dychová hudba z Talianska, Francúzska, Rakúska, Maďarska a Poľska, tanečníci, vyzdobené alegorické vozy a množstvo nádherných pestrofarebných karnevalových masiek. Naše trojhodinové vystúpenie bolo ukončené choreografiou mažoretiek na hlavnom pódium. Trochu unavení, ale obohatení zážitkami prvého dňa sme sa nasledujúce ráno rozlúčili s Veronou a presúvali na francúzsky karneval. Cesta ubehla veľmi rýchlo, pretože väčšinu času sme obdivovali ubiehajúcu krajinu nádhernú prírodu, mestá, primorské letoviská, taliansku riviéru s pobrežím Stredozemného mora, francúzsku riviéru. Podvečer nás privítalo krásne mestečko Lançon de Provence. Ešte v tento sobotňajší večer sme odohrali svoje vystúpenie v tamojšom kultúrnom dome. Nedelne

popoludnie patrilo karnevalovému defilé v centre mesta. Sprievodu sa zúčastnilo osem hudobných skupín (šesť domácich, dve z Talianska a naša dychová hudba s mažoretkami) a samozrejme množstvo karnevalových masiek a alegorických vozov. Po skončení sprievodu sa účastníci premiestnili do miestnej športovej haly, kde vystúpenie pokračovalo krátkymi vstupmi. Náročný deň sme ukončili ochutnávkou francúzskej kuchyne na večernej recepcii. V pondelok nás čakal posledný presun na posledný karnevalový večer. Z upršaného Francúzska sme sa vrátili do snehom zasypaného severného Talianska a trochu netrpezliví sme očakávali príchod do mesta Ivrea, ktoré sa nachádza neďaleko talianskych Álp. Tohtoročné miestne pomarančové slávnosti pokračovali svojím programom aj v pondelok večer karnevalovým sprievodom historickým centrom mesta. Obspaní farebnými konfetami sme hrajúc pochodovali ulicami a na niekoľko hodín sme sa stali súčasťou veľkolepého karnevalu, ktorý zapadol do série nezabudnuteľných udalostí posledných dní. Pohľadom na slnkom osvetlené vrcholy Álp sme sa v utorok ráno rozlúčili s Talianskom. Čakala nás dlhá cesta na Slovensko, krátka však na to, aby sme si stihli usporiadať všetky myšlienky a dojmy, ktoré v nás zanechalo účinkovanie na karnevalových slávnostiach.

Viera Vojtilová

Spolupráca medzi SOU Prakovce a BAZ Freital

Organizačná zložka Spojenej školy Stredné odborné učilište Prakovce je jedinou strednou školou svojho typu v Hnieleckej doline. Navštevuje ho 250 žiakov v rôznych odboroch. Aj napriek tomu, že väčšia časť žiakov pochádza z viacpočetných a sociálne slabších rodín, žiaci sa zapájajú do rôznych vzdelávacích programov a projektov.

Po štvorročnej spolupráci so strediskom praktického vyučovania BAZ Freital sa konala v poradí už druhá súťaž žiakov v ich reštauračnom zariadení BAZianer vo Freitali (Drážďany). Všetko sa uskutočnilo v rámci podprogramu Leonardo da Vinci, ktorý je súčasťou programu Národnej agentúry „Program celoživotného vzdelávania“. Názov projektu znel Slovenskí žiaci varia pre nemeckých hostí a v tomto duchu sa konala aj ich 3-týždňová stáž. Počas nej 12 žiakov odboru hostinský a spoločné stravovanie vyváralo v nemeckej reštaurácii denne 120 porcií jedál zo slovenskej kuchyne. Po spoločnom stretnutí koordinátorov a riaditeľov oboch zariadení v priestoroch SOU Prakovce a BAZ vo Freitali v júni 2004 sa začala naša spolupráca. Po týchto rokovaníach o rok došlo k prvej výmene žiakov a pedagógov oboch zariadení. V tomto roku nám umožnili v BAZ uskutočniť stáž našich žiakov.

Väčšia časť žiakov z SOU Prakovce už nešla do cudzej krajiny, ale do známeho prostredia. Pod vedením majstra OV Bc. Dušana Kónu a učiteľky nemeckého jazyka PaedDr. Lenky Kafavskej Patzovej sa večer 7. novembra začala ich 14-hodinová cesta vlakom do Drážďan. Hneď na druhý deň si žiaci začali plniť svoje pracovné povinnosti v kuchyni a spestrili jedálny lístok o slovenské špeciality.

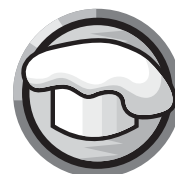
V reštaurácii sa varili slovenské jedlá, ako napr. palacinky, lievance, segedínsky guláš a piekli sa samé dobré koláče a kekсы. Zároveň sa zdokonalili v jazykovej komunikácii.

Okrem pracovných povinností mali žiaci možnosť spoznať aj krajinu, hlavne krásy Saská, medzi ktoré patrila návšteva Drážďan a jeho pamiatok (Frauenkirch, Semperoper, Zwinger), nádherné hrady v pieskovcovej oblasti nazývanej „Saské Švajčiarsko“, zámok v Pillnitz, medovníkareň v Pulsnitz ako aj fabrika na výrobu známych drážďanských lahôdok, akou je Drážďanská štola.

Tri týždne zbehli veľmi rýchlo. Posledný deň žiaci strávili v BAZ Freital, kde sa naučili robiť papierové vianočné hviezdy a poobede sa rozlúčili s našimi priateľmi a vydali sa na cestu domov.

O tom, že táto spolupráca neskončila našou návštevou v BAZ Freital svedčia aj prípravy na našu ďalšiu spoluprácu a prípadnú výmenu žiakov.

PaedDr. Lenka Kafavská Patzová

Prečo musí trpieť občan?

Každá organizácia, ktorá prichádza do našej obce za účelom odstránenia poruchy (vodári, plynári, elektrikári,...), si môže dovoliť zanechať iba taký neporiadok, aký jej zodpovedný pracovník obecného úradu dovoľí.

Veľká kontrolná akcia sa uskutočnila na únik plynu v obci, hlavne na prípojkách (aby sa aj u nás neopakovali Krompachy) a bolo ich na 30-ročnom potrubí dosť.

Plynári však po ukončení prác potrubie zasypali tak, ako im to lepšie vyhovovalo (do pôvodného stavu), lebo ich nikto za obec neriadil. Nevolať ani dispečera z Krompách, že práca nie je ukončená. Čo po nich zostalo neočistené pred našim domom (č. 203), to viem len ja a tí, čo dva týždne museli tadiaľ prechádzať po blate. 5.2.2008 som na obecnom úrade prosil o pomoc. Neprišli, teda neviem, pod ktorý úrad obce naša ulica patrí. Starci potrebovali pomoc a na Sídlišku SNP mládež zametala kamienky na suchej ceste.

V Prakovciach už bývam 49 rokov, ale ešte som nevidel, aby si po odstránení porúch pred niektorým činžiakom upratovali terén obyvatelia sami. Oni nemusia? My musíme?

Keď sa podobný prípad bude ešte raz opakovať, zavolám televíziu a tam budete vysvetľovať, prečo pracovník OcÚ rozoštváva občanov obce nerozoznáva verejnú, obecnú prácu od súkromnej. Obec Prakovce nie je len Sídliško SNP a Breziny.

Dezider Almáši

Biely sneh zmizol.
Odkryl nám nové pohľady.
Nejeden človek iste zhíkol,
keď zbadal tieto poklady.

Plastové fľaše, handry, smeti,
pre zem náklad, veru,
priťažký.
No neboli to iste iba deti,
čo odpad dali k plotu, a nie
do tašky.

Ludia, to nemyslíte
vážne!!!
Pre vás je vášny taký
pohľad?
Škaredé je to, nerozvážne
a svedčí o tom tento doklad.

- jm -

TAJOMSTVÁ POMENOVANÍ PRAKOVSKÝCH

Aj v tomto čísle pokračujeme v pátraní po pôvode pomenovania prakovských lokalít. Podarilo sa nám objaviť pôvod názvu Kloptane (1154 m). Názov vznikol kombináciou dvoch slov – „klopať“ a slova nemeckého pôvodu „tan“, čo znamená jedľa. V minulosti sa lesní robotníci, ktorí pracovali v okolí Kloptane, drevorubači, uhliari a pod. zvolávali k obedňajšej prestávke klopaním na vysoké jedle.

- kp -

POĎAKOVANIE

Ďakujeme Obecnému úradu v Prakovciach, že postavil vianočný stromček v Hrelíkovej doline a obnovil tak peknú tradíciu z minulých rokov. Vhodné večerné osvetlenie vianočného stromčeka navádzalo krásnu atmosféru mieru a pokoja, ktoré bolo v minulosti Prakovciam vlastné.

Prajeme Obecnému úradu v Prakovciach veľa úspechov v riadení obce a starostlivosti o občanov Prakoviec, čo je v súčasnosti viac ako potrebné.

Dolinárky (obyvateľky Hrelíkovej doliny)

ŠPORTOVÁ RUBRIKA

NA KLOPTANI 1. 1. 2008 BOLO VESELO

Už tradične 1. 1. KST Prakovce organizuje pre svojich členov a nečlenov Novoročný výstup na Kloptaň. Aj v tomto roku sa z nadmorskej výšky 1154 m ozýval spev, smiech a všade panovala dobrá nálada. Tak, ako to na Nový rok má byť.

- kp -

Redakčná rada Prakovských novín (alebo dámska časť redakčnej rady Prakovských novín) nezaháľala ani 1.1.2008. Materiály na svoju prácu zbierala medzi ľuďmi priamo na Kloptani. Pevne veríme, že slogan „Ako na Nový rok, tak po celý rok“ sa naplní do bodky a my vám budeme prinášať udalosti zo života Prakoviec aj v roku 2008.

- jm -

PRAKOVČANIA NA BIELEJ STOPE

35. ročník Bielej stopy

9. 2. 2008 sa konal 35. ročník vytrvalostného behu na lyžiach Biela stopa. Toto podujatie vzniklo v r. 1974 pri príležitosti nastávajúcich osláv 30. výročia SNP. Podmetom na jeho vznik bola účasť Ing. Fusku na Vasovom vytrvalostnom behu, najdlhšom na svete (86 km), vo Švédsku. Ing. Fusko bol v prvých ročníkoch aj riaditeľom Bielej stopy. Tieto preteky sa konajú v Kremnických vrchoch. V súčasnosti štart a cieľ je v lyžiarskom areáli na Skalke pri Kremnici.

Prakovčania majú každoročne v tejto súťaži svojich zástupcov. V posledných ročníkoch sú to Ing. Emil Pindroch a Pavol Šimko. Poprosili sme ich o rozhovor.

Biela stopa tohto roku oslavuje 35. výročie. Koľko ročníkov ste absolvovali vy?

E.P.: Bielu stopu absolvujem každoročne od 1. ročníka, od svojich 21 rokov. To bola v tej dobe minimálna veková hranica pre účasť, čiže som mal šťastie. Raz kvôli zlomenej nohe som mal na trati náhradníka Petra Helcmanovského.

P.Š.: Ja som začal behať ako 39 ročný. Absolvoval som 7 nasledujúcich ročníkov a potom som mal pauzu do roku 2003. Takže do dnešného dňa mám v zbierke nových 6 ročníkov. Čím som starší, tým ma to viac láka.

Tohtoročná zima je na sneh skúpa. Aké podmienky boli na Skalke?

P.Š.: Z posledných 6 ročníkov boli terajšie podmienky (sneh a počasie) najideálnejšie. Aj organizačne bol tento ročník vynikajúco pripravený. Pre účastníkov je vybudovaná priamo na Skalke polyfunkčná hala.

Vaša účasť je pravidelná. A čo vaše úspechy?

E.P.: Úspechom na týchto masových podujatiach je dôjsť do cieľa a vybojovať si najlepší koridor na štarte. V časoch, keď bolo 4000 až 5000 účastníkov štartovalo sa v 9 koridoroch. Lepší čas zabezpečí v nasledujúcom ročníku lepšiu pozíciu na štarte. A o to sa vždy snažím.

P.Š.: Mojm úspechom bolo, keď som sa dostal z 9. do 1. koridoru. Tento úspech som si nevychutnal, lebo nasledujúci ročník bol pre nedostatok snehu anulovaný.

Vieme, že v minulosti sa Bielej stopy zúčastňovalo viac Prakovčanov. Je to pravda?

E.P.: Prvé 4 ročníky som súťaž absolvoval sám ako študent a vojak. Potom asi 2-3 ročníky nás bolo striedavo 4-7 účastníkov (ešte V. Urban, M. Timkovič, J. Schrieffel, M. Kalavský, D. Kašický, J. Pojďák). V 80. rokoch sa postupne počet zvyšoval. Raz nás dokonca bolo až 24. V tej dobe bol pre účastníkov k dispozícii autobus. Účasť organizovali turisti pri TJ Strojár Prakovce. Aby som nezabudol, aj nežné pohľadie malo svoje zastúpenie - v r. 1995 K. Pindrochovi a v r. 1996 O. Kalavskú.

Ďakujeme za rozhovor a prajeme veľa bežeckých úspechov!

Keďže sa tohtoročnej Bielej stopy zúčastnila aj členka redakčnej rady nášho časopisu, sice len ako diváčka, nenechala si ujsť príležitosť vyspovedať víťaza v kategórii 48 km (ročník 1953 - 1963) Štefana Maláka, mimochodom, z neďalekej Olnavy:

Vaše víťazstvo svedčí o dobrej príprave na pretek. Môžete nám prezradiť, kde ste trénovali?

„Keďže tieto zimy je slabá nádielka snehu v Olnave a okolí, trénoval som na Štrbskom Plese.

Pocity víťaza sú určite krásne. Co vy na to?

„Krásny pocit je o to väčší, že je to môj jubilejný ročník. Pravidelne sa Bielej stopy zúčastňujem už desiaty rok. A možnože k tomu prispelo aj výborné počasie a dobrá kvalita snehu.

Mnohí ešte váhajú pridať sa k mase účastníkov tohto vytrvalostného preteku na bežkách.

Čo im chcete odkázať?

„Aby neváhali, pretože je to najkrajší šport.

Ja som ho vyskúšal len tak „zo srandy“ a dnes vyhrávam.“

Ďakujem za rozhovor a prajem veľa úspechov!

- kp -

FUTBAL

Futbalový klub pred začiatkom jarnej časti súťažného ročníka 2007 - 2008

Po dlhšej zimnej prestávke začali jednotlivé mužstvá s prípravami na jarnú časť súťaže. „A“ mužstvo pod vedením p. Milana Lenďaka začalo s prípravou 9. januára. Tréningová činnosť bola a je plánovaná na stredy a piatky v telocvični SOU do konca marca, resp. začiatku februára, ako nám to počasie dovoľí. V sobotu sa v telocvični konala Obecná futbalová liga, na ktorej sa v jednotlivých mužstvách zúčastnili

prakticky všetci hráči „A“ mužstva a aj niektorí hráči dorastu. V nedeľu využívajú hráči vonkajšie podmienky. Po obecnej lige sú i v sobotu plánované prípravné zápasy. Niektoré sa už odohrali, a to s výsledkami:

FK Prakovce – Krompachy	3 : 2
FK Prakovce – Gelnica	6 : 2
FK Prakovce – Nálepko	1 : 2
FK Prakovce – Mníšek n/Hnilcom	5 : 5

Do začiatku majstrovskej súťaže, ktorá sa začína 30.3.2008 odohrajú sa ešte štyri prípravné zápasy. Počas zimnej prípravy sa hráčsky káder nezmenil. Cieľom mužstva je pohybovať sa na popredných miestach tabuľky.

„Dorast“ toto mužstvo má úzky káder a príprava

je zlúčená s „A“ mužstvom. Dorastenecké súťaže čaká reorganizácia. Prvých päť šesť mužstiev z našej skupiny môže postúpiť. Prakovskí dorastenci túto šancu majú.

„Žiaci“ taktiež doposiaľ využívajú na tréning telocvičňu SOU. Keď budú priaznivejšie podmienky, tak sa preorientujú na vonkajšiu plochu. Cieľom žiakov je postúpiť, ale to bude tuhý boj o prvé postupové miesto.

V príprave mužstiev sa výbor futbalového klubu za pomoci obce snaží vytvárať vhodné podmienky a verí mužstvám, že budú dobre reprezentovať obec Prakovce v roku 85. výročia futbalu v Prakovciach.

Štefan Silla st.

Šibi, ryby, masné ryby,
kus koláča od korbáča.
Kázal kadlec aj kadlečka,
aby dali tri vajčka.

Jedno biele, druhé čierne,
to tretie zafarbené,
to je moje potešenie.
Aj kus baby,
aby boli naši radi.

Veľká noc predo dvermi,
ostaňte, chlapi, verní
- i napriek dievčat kriku
- dobrému svojmu zvyku.
Dievčatám veľa vody
a chlapcom málo škody!